

Publicerad 2007-03-21 16:39 av mental istid

droppa gärna en kommentar

Peter Pan komplex

En pojke trycker anisktet mot ett fönster,
följer varje steg i svenssonlivets inrutade mönster.
Med avsky står han tyst och observerar,
hur de med sina falska leenden paniken kamouflerar.

Drömmen om att alltid vara liten är det enda han har,
för rädslan att bli stor kommer alltid finnas kvar.

Han ser vuxenlivet som ett misslyckande, som en enda stor tragedi.
Han lovar sig själv att aldrig bli en del i systemets slaveri.

Han fruktar dagen då han tvingas skriva på de vuxnas livstidskontrakt
för mot vuxenvärlden känner han endast förakt.

Helst av allt vill han föralltid cykla omkring på sin röda bmx,
för han är pojken med Peter Pan komplex.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren mental istid med Poeter.se id #15218 innehar upphovsrätten